

Desolació

Recordant Josep Maria Casanovas

1

Tinc la impressió constant
que hi sobro,
que hi sóc de més
enmig dels morts en qui continuo
tenint fe i els vius capaços
de fer-me perdre-la.

L'agitació a què em sotmeto
no em salvarà, però
tampoc no puc pas dir que tinc
cap altra cosa on refugiar-me.

2

Les coses no m'acaben de convèncer,
la llengua no m'acaba de quadrar.
No acabo de comprendre que tendim
fins a tal punt a la desconfiança
i a l'entotsolament.

No acabo de saber
qui som.

3

Tot plegat una única agressió
total
pertot
i més
arreu
inscripcions obsessives
en inútils parets,
record d'amables penombres
perdudes.

(La llum calcina.)

És un temps que amb el temps
es va fent més hostil.
Els ulls segueixen
buscant algun consol.

Et perds

Et perds entre llibres d'estrany autors oblidats; et perds entre tants textos imitables que mai no imitaràs; et perds en una espera esperançada d'un somriure infantil; et perds en el somni i el desig d'empreses que no arribaran a la seva conclusió; et perds en el record de terres llunyanes que t'han amagat per sempre tants de secrets; et perds en les mancances d'un amor que mai no et permetrà la plenitud; et perds en el teu propi laberint; et perds en la contemplació de la façana de l'edifici modernista de la vorera del davant sota un cel ennuvolat; et perds...

Torrebonica 2000

Com si fos part de la malesa
que es cria arran de les andanes
d'alguna estació on els trens
mai no s'aturen,
sempre sobrevivent
rere les nuvolades em contempen
els morts que, com a tals,
han superat aquest procés
de descompondre's, aquest
marcir-se a poc a poc.

Tot esforçant-me a vèncer
el visceral ressentiment
contra l'estiu, espero
que el cos d'ella em compensi
de tot plegat, entre d'altres presències.

La notícia fatal pot ser a l'aguait.
I allò que cal és impedir, senzillament,
que mai pugui agafar-me per sorpresa.

El problema és sempre

El problema és sempre
no mitificar
ni la pròpia tasca
ni el tema buscat.
Aquesta és la clau del

producte acabat
que vols obtenir
perquè hi pugui haver
qui te'l mitifiqui
com ho has desitjat.

Premi

La soledat en un passadís de l'Ajuntament a l'espera d'un premi. A través d'una porta vidrada, veig passar tot de gent, sota una llum com de claraboia. Acaben de pujar per una àmplia escalinata i s'encaminen a la gran sala d'actes. Passen poetes amb altes perruques invisibles. Passen adolescents empenyent les seves futures cadires de rodes. Passen senyores que són, senzillament, senyores. Passen membres del jurat reprimint d'una manera força visible les ganes d'estomacar-se mútuament. Espero que algú em vingui a buscar i és com si envellís més de pressa.

Memòria d'Anna Murià

Al fons de tu, molt amagada,
alguna cosa desmentia
l'aparent desgana de viure,
el pretès desig d'extingir-te.

Ho podíem endevinar
a través dels teus llargs silencis.

Parèntesi

Tot refugiant-me en petits bars de suburbi, provo inútilment de perdre'm tan sols en el goig de mirar allò que (insignificant en aparença) adquireix per a mi la importància d'un suport imprescindible, justament pel seu caràcter momentani. Sí, el moment, els moments... Un fons de desolació, amb alguna cosa d'ignot com el fons dels estanys d'alta muntanya. I una veu infantil que canta al meu darrere.

Decadència

A la boca se'm fa mentida allò que encara

semblava veritat en els meus pensaments.
Hugo von Hofmannsthal

Amb falses disciplines
tapem la decadència.

Aflora la mentida
com a única defensa.

Recorrem a preteses
necessitats o inèrcies

sense poder evitar
de perseguir evidències.

Allò que ens queda a dintre,
què ens ho farà transmetre?

Generar? Destruir?
On és la diferència?

Insomni

*Aquesta nit, més d'una vegada, he dut
el meu pes damunt les pròpies espatlles.*

Franz Kafka

.

Pilar de quatre, de cinc (de sis?). L'esforç que em costa enfil·lar-me al damunt de mi mateix i tornar-m'hi a enfil·lar, etc. Veure les coses des d'una perspectiva que em permeti potser veure-hi altres coses amagades. Totes les diferències que habitualment se m'escapen.